

Սայաթ Նովա

Թաքավոր իս դիվանս արա

Թաքավոր իս, դիվանս արա, յա՛ր, քու արիվը կու սիրիս,
Նահախ տիղը մի՛ բարգանա, շա՛ր, քու արիվը կու սիրիս,
Կարմիր վարթըս մի՛ փուլ ածիր, մա՛ր, քու արիվը կու սիրիս,
Ուր օր գընաս՝ ինձ էլ հիղող տա՛ր, քու արիվը կու սիրիս:

Վարթը էյվընումը կուլի, նամ-նամ արխին սագ ըլիով,
Կանանչ փոթուր բաց կուլի կարմիր ու գուլգագ ըլիով,
Չուրս բուրբը ծաղիկներ ին, ճանփի՛ն փիանդագ ըլիով,
Վարթը ակոավի՛ն շանց մի՛ տա, խա՛ր, քու արիվը կու սիրիս:

Վարթը մայխին բաց կուլի, փոթուր կու տանի խեչը,
Քանի վուր գուգե թըռնըշկի, պետկական է վարթի չեչը,
Քիզ օսկե ամբար չա պիտի, մի՛ նըստի պըղնձի մեչը,
Օ՛վ շավահիր, անգին ալմաս քա՛ր, քու արիվը կու սիրիս:

Ակրավը բըլբուլ չի՛ դառնա, քանի գոգե վուր ա՛խ անե,
Ամեն ըռանգ ծաղկի մեչը՝ կարմիր վարթը սիրեկան է,
Գուղ մարթը ման գալով գու քա, ձիք կու տա տարկեն կու հանե.
Մի՛ թողնի ճուխկըղ քաղիլա, ծա՛ռ, քու արիվը կու սիրիս:

Բըլբուլը սարեմեն գու քա, իր լիզվովը բաղ կանչիով,
Ակոեքըս վեր թափեցավ՝ վարթի համա ա՛խ կանչիով,
Սայաթ Նովեն, վուր բեգրիլ է, շատին էրեց խաղ կանչիով,

Մրտունը կա ինթիգար-իդրա՛ր, քու արիվը կու սիրիս: